

El professor Dr. A. A. Hymans van den Bergh, vocal de la Junta Directiva del Laboratori pharmaco-terapèutic de la Universitat de Leyden, escriu, una breu ressenya, al ocupar-se del preparat de ferro IDOZAN, respecte a la feroteràpia dient ço que segueix, entre altres coses:

«En aquest curt compendi, han sigut nombrats mantes vegades preparats de ferro orgànics i inorgànics. Aquesta denominació exigeix una explicació més correcta.

En la realitat no es pràctic, i havent provocat confusió no deu usar-se, per tal que *des del punt de vista farmacòloc* no hi ha cap diferència principal entre les combinacions inorgàniques, com cloruro, carbonat i sulfur, i les orgàniques de les quals el oxalat i el lactat en son exemples.

Lo qué es d'importància principal respecte al efecte del medicament es, si la molècula està tant dèbilment lligada qu'els reactius generals puguin influir-la immediatament, o si aquesta molècula ho està tant fortament de lligada que'ls mateixos reactius no puguin influir-la sense un previ procés.

Per lo tant, es preferible no distingir entre preparats de ferro orgànics i inorgànics, sinó entre ferro qu'estigui ionizat (ferro labe), i ferro que no estigui ionizat (ferro disfressat),

Durant una temporada, varen elaborar-se preparats de ferro en els quals aquest hi trobava en molècula molt lligada, o dient-ho altrement, disfressat, atenentse a la teoria de BUNGE, ja que era opinió que les sals inorgàniques no eren absorbibles, o no s'assimilaben. Avúi dia s'opina de faisó ben distinta.

En efecte, donant-nos compte qu'aquets preparats orgànics amb llur molècula disfressada, no es distingeixen del aliments generals, han demostrat les experiències clíniques, que'ls malalts de clorosis no son pas curats per mitjà de dita composta d'aliments fortament ferroginosos, sapiguent que'ls aliments ordinaris contenen ja molt ferro.

En conseqüència, ha vingut la conclusió de que'ls medicaments que tenen el ferro en forma molt lligada o disfressada, tal com passa en els aliments son com medicaments *sense valor*.

Avúi es cada dia mes defensada l'opinió de que'l ferro prescrit en cassos d'anèmia no es empleiat directament pera la formació de hemoglobina, sino que'l ferro accita al teixit morós de formació de sang per a proporcionar-li una activitat creixent.

Lo que concerneix a la meva pròpia opinió, vui resumir-la aixís: en els cassos d'anèmia tratables amb ferro es conseguirà la curació amb ferro inorgànic, sempre qu'estigui ionitzat, es a dir que llur partícula sigui làbil. En els cassos qu'aquest ferro no dongui resultat, indica que la malaltia no es curable amb cap feroteràpia ni cap preparat de ferro donarà resultat.

Els preparats amb ferro no ionizat són com medicaments sense valor. IDOZAN conté 5 % de Fé, ferro que's deixa impressionar immediatament per reaccions, lo que demostra qu'el ferro en IDOZAN es tant lleugerament lligat amb llur partícula, que sota l'acció del àcid clorhídric del paidó es manifesta tal com ferro ionizat i acreix l'activitat del teixit generador de la sang.

A causa del seu estat molt làbil, IDOZAN no deu barrejar-se directament amb sals de iodo, bromo, fosfat de sosa, lactat de calç, etc., etc. *Quant un preparat de ferro pot barrejar-se impunement sense descompondres amb els electròlites, sals dtes i àcils, es una prova que'l ferro està tant fortament lligat que no podrà deixar-se influir pel contingut estomacal, per lo tant no es ionizat i, en conseqüència, com medicament sense valor.*

Ens permetem recomenar IDOZAN als senyors Metges
— com el millor preparat de ferro existent —

Concessionari per a la venda al engrós: DOCTOR ANDREU - BARCELONA

Mostres i literatura:

J. B. MORATÓ I FONT - Passeig de St. Joan, 87 - Telèfon 500 G. - BARCELONA

DOSIS: Una collaradeta de las de café (25 ctgr. de ferro), augmentant fins a una collaradeta mitjana (50 ctgr.) tres vegades al dia *després* de dinar.

Prenguis Idozan barreijat amb llet fresca.